

A tak chodte, čiňte učeními všetky národy krstiac ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha, učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal. A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta. Amen. (Matúš 28. 19 - 20)

V tomto čísle nájdete ...

Ježiš Kristus - nádej večného života

str. 1

SME SPRIAZNENÉ BYTOSTI?

str. 1

Svedectvo viery

Tasos Orfanoudakis str. 1

... pokračovanie... na str. 2

PARTNERSKÁ LÁSKA

str. 3

Ježiš Kristus - nádej večného života

Apoštol Pavol sa zsvätzil do Božieho diela dušou i telom a považoval „... všetko za smetť kvôli úžasnému poznaniu Krista.“ Prečo, ale robil toľko obetí, aby mohol zvestovať Evanjelium, prenasledovaný tak tvrdo?

Pretože vedel, že raz tak, ako všetci ľudia, skončí pozemský život a postaví sa pred stolicu Kristovu. Končiac svoju pozemskú službu a na konci svojho života, píše Timoteovi: „**Lebo ja som už po kuse obetovaný liatou obetou a čas môjho odchodu sa už dostavil. Bojoval som dobrý boj, beh som dokončil, vieru som zachoval.**“ (2. Timoteovi 4.6-7)

Apoštol Pavol videl do iného života, večného, ktorý bude pokračovať na konci pozemského života. Z jeho listov, ktoré tvoria veľkú časť Novej zmluvy, vidno, aký múdry bol apoštol Pavol. Aj napriek tomu, že vyštudoval judskú teológiu pri profesorovi Gamalielovi a mal značné postavenie v judskej hierarchii, vzdal sa všetkého a bol poslaný Pánom Ježišom

Kristom ku všetkým národom, aby zvestoval ukrižovanie a vzkriesenie Pána Ježiša Krista. Spočiatku prenasledovateľ a hubiteľ kresťanstva sa po dojímavom zážitku úplne zmenil a stal sa apoštolom Ježiša Krista pre pohany. Všetci vieme pochopiť, že nie je ľahké, aby sa zmenil jeden človek, vzdal sa svojho náboženstva, svojich blízkych, svojej predchádzajúcej slávy, svojich plánov a potom po celom svete zvestoval zvesť spasenia Ježiša Krista. Všade prenasledovaný, väznený, mučený a považovaný za vodcu sekty nazarejskej. Stratil pozemský život a všetku získanú slávu kvôli úžasnému poznaniu Ježiša Krista.

Bol bláznov? Niečo iné. Povedal mu to aj Festus: „**A keď sa týmto bránil, povedal Festus veľkým hlasom: Blázníš, Pavle. Tá tvoja veľká učenosť ťa ženie do bláznovstva.**“ (Skutky 26.24) Všetci, ktorí majú neveru a nevedomosť, vidia tieto veci inak. Jeden život máme a musíme si ho užiť a samozrejme stihnúť dosiahnuť, čo sa len dá, aby sme boli úspešní, urobiac pracovnú kariéru, majetok, peniaze a bohatstvo. Veľakrát prosíme doma, aby nám Boh pomohol v

našich cieľoch, aby sa darilo našim deťom, aby sme boli zdraví a mali aj svetskú slávu. Apoštol Pavol, ktorý pochopil zmysel života, píše: „**Ak len v tomto živote nadejeme sa na Krista, vtedy sme biednejší od všetkých ľudí.**“ (1. Korinťanom 15.19) Veriaci, ale nenasledujú život Ježiša Krista, aby dosiahli lepší život na tomto svete, ale aby po skončení pozemského života mohli žiť večný život spolu s Ním v Jeho kráľovstve. „**Lebo kráľovstvo Božie nie je pokrm a nápoj, ale spravodlivosť, pokoj a radosť v Svätom Duchu.**“ (Rimanom 14.17) Preto zápasia, aby mohli činiť Božiu vôľu a prežívať Jeho lásku nielen v tomto živote, ale aj večne. Apoštol Ján píše o tejto živej nádeji: „**Milovaní, teraz sme deťmi Božími, a ešte sa neukázalo, čo budeme. Ale vieme, že keď sa ukáže, budeme jemu podobní, lebo ho budeme vidieť tak, ako je. A každý, kto má túto nádej na neho, očisťuje sa, tak ako je aj on čistý.**“ (1. list Jána 3.2-3) No beda človeku, ktorý neverí vo večný život a nestará sa už odteraz o to, aby bol povelaný žiť ho.

Za chvíľu ho stretne tragická skutočnosť, smrť a spravodlivý súd Boží.

Kresťanstvo a veda Existuje absolútna pravda?

str. 3

AKO VYDRŽAŤ DO KONCA

str. 3

Neuveriteľné, ale pravdivé!

Boh je láska

str. 4

Dvaja budú na jednej posteli, jeden bude vzatý, druhý zanechaný

str. 4

Svedectvo viery

„**Toho istého Ježiša vzkriesil Boh, čoho sme my všetci svedkami.**“ (Skutky 2.32)

Tento mesiac nám porozpráva svoje svedectvo Tasos Orfanoudakis, predstavený Slobodnej apoštolskej cirkvi Letníc v Iraku (Kréta).

- **Taso, chceš nám porozprávať na začiatok niekoľkými slovami o svojom detstve?**

Áno, narodil som sa v roku 1971 v jednej dedine pri Iraku, kde boli dávnejšie americké základne. Moji rodičia boli dobrí ľudia, no neboli nikdy mojimi skutočnými rodičmi. Moja história je trochu zvláštna, čo sa týka tejto témy. Keď som bol bábätko, niekto ma nechal pred ich dverami a oni ma vychovali ako svoje dieťa bez toho, aby som nič vedel.

- **Kedy si sa to dozvedel?**

Od malička si niektorí dedičania robili žarty, že moji rodičia nie sú moji skutoční rodičia. Ja som sa pýtal svojej mamy, ale tá ma upokojovala, že nie je pravda to, čo počujem. Až keď som mal 25 rokov, keď som už bol ženatý a veriaci, mi môj otec porozprával celú históriu. Hovoril, že s mamou nemohli mať deti a jeden deň našli v pletenom košíku pred dverami spolu s bábätkom aj lístok: Nepokrstené.

- **Ako si sa cítil, keď si sa to dozvedel?**

Môžem povedať, že mi to vôbec nevedilo. Pre mňa boli oni skutočnými rodičmi, dali mi v živote všetko, to najlepšie, čo mohli. Toto sa nedalo zvrátiť. Boli to chudobní ľudia, pracovití a základ pre nich bola rodina. Každú nedeľu sme chodili do kostola, robili sme všetky náboženské tradície, všetko tradičné. Ja som ako dieťa mal bázeň, vieru a aj nejaké skúsenosti.

... pokračovanie na strane 2

SME SPRIAZNENÉ BYTOSTI ?

Hoci sme všetci ľuďmi, je ťažké byť spriaznenou bytosťou, súcitiť s inými a cítiť ich radosť a bolesť, ako keby boli našou súčasťou, vidieť v ich očiach nádej života, ktorá ruší samotu, ktorá nás mení zo spriaznených bytostí na jednotlivcov. Len keď si spriazneným človekom, môžeš vidieť nešťastie, počuť vzdychy, cítiť bolesť, pochopiť nemoc, samotu, beznádej, nádej a zápas. Ako veľmi my ľudia potrebujeme slovo „spriaznená duša“, a to najmä, keď prechádzame skúškami; niekoho, kto sa do našich očí pozrie bez sebeckosti alebo vypočítavosti a s úprimnou láskou.

Naša doba je aj napriek prudkému vzrastu životných štandardov beznádejne individualistická. Človek sa uťahuje do seba, do svojej rodiny, ku svojim milovaným a žije vo zvláštny samote bez ohľadu na dav ľudí, ktorý je v jeho okolí. Starší ľudia hovoria, že ich obdobie detstva bolo lepšie, ale je pravda, že ani jedno obdobie nebolo dokonalé. Potrebujeme ako ľudia a národy spolunažívať, a to bez toho, aby sme medzi sebou vytvárali hranice.

V knihe Zjavenia, v kapitole 5, vo verši 9 čítame: „**Hoden si vziať knihu a otvoriť jej pečate, lebo si bol zabitý a vykúpil si nás Bohu svojou krvou z každého pokolenia a z každého jazyka, ľudu a národa.**“

Aby sme ale ľudí mohli týmto spôsobom vidieť, potrebujeme

spoznať Ježiša Krista, potrebujeme Ho milovať a nasledovať, pretože je tou jedinou cestou, ktorá nás vedie k pravde života, teda k LÁSKE. Iba vtedy uveríme, že všetci ľudia sú stvorení Bohom, živé obrazy Ježiša Krista, a čokoľvek niekomu dávame, či už dobré alebo zlé, dávame samotnému Bohu.

V tomto zmysle sa stávame spriaznenými dušami nielen s našimi bratmi a sestrami v Kristovi a s ľuďmi v našom okolí, ale s akýmkoľvek ľuďmi na planéte bez ohľadu na ich pôvod, národnosť alebo jazyk.

Na záver by sme si mali pozorne prečítať verše z Matúša, 25.31-46, a to najmä: „**.... Vtedy povie Kráľ tým, ktorí budú po jeho pravici: Poďte, požehnaní môjho Otca... Lebo som bol hladný, a dali ste mi jesť; smädny som bol, a dali ste mi piť... nakoľko ste to učinili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste učinili. Potom povie aj tým po ľavici: Idte odo mňa, zlorečení, do večného ohňa... Lebo som bol hladný, a nedali ste mi jesť; smädny som bol, a nedali ste mi piť... nakoľko ste toho neučinili jednému z týchto najmenších, ani mne ste neučinili.**“

Je to jediná bezpečná investícia v našom živote, pretože čokoľvek robíme pre niekoho v núdzi, ako keby sme robili pre Boha. Písmo píše: „**Ten, kto sa zľutováva nad chudobným, požičiava Hospodinovi, a on mu odplatí jeho dobrodenie.**“ (Príslovia 19.17) „**Lebo Boh nie je nespravodlivý, aby zabudol na vaše dielo a na trudnú prácu vašej lásky, ktorú ste dokázali oproti jeho menu, keď ste slúžili svätým a ešte vždy slúžite.**“ (Židom 6.10)

Svedectvo viery

... pokračovanie zo strany 1

Pamätám si presne jednu skúsenosť. Moja mama raz stratila peňaženku, v ktorej mala splátku na pôžičku, ktorú si zobrali, aby postavili domček (chudobní ľudia, ako som už spomínal). Zobrala ma za ruku, majú veľký strach a sústavne sa modliac, viedla ma cez jednu horu, ktorú predtým prešla. Skrže jej modlitbu Boh učinil milosť a ja som videl, ako chváli Boha, skláňa sa a nachádza peňaženku. Táto udalosť vo mne ostala, pretože som pochopil v srdci, že niekto jej modlitbu vypočul a stalo sa to aj napriek tomu, že to bola ťažká vec. Život išiel ďalej, ja som išiel na strednú školu, tam začali kamarátstva a ja som na Boha zabudol. Páčila sa mi veľmi ľudová hudba (neskôr aj iné druhy), a tak isto aj tanec. Začala túžba aj po opačnom pohlaví. Trochu sa mi tá vec vyšmykla spod kontroly, ale nie nadiho. V šestnástich rokoch som spoznal svoju manželku Marinu. Mali sme obaja 16 rokov. Zamiloval som sa, začali sme spolu chodiť, o niekoľko mesiacov sme sa zasnúbili a trochu neskôr sa zosobášili.

- Takí mladí?

Áno, tak sa veci vyvíjali. Ju si obľúbili moji rodičia, mňa si obľúbili jej a všetko sa to udialo bez toho, aby sme to poriadne pochopili. No ale čo už. Pretože som prestal so školou, musel som začať niečo robiť. A keďže môj otec bol kuchár v jednom hoteli, zbral i mňa za pomocníka. A tam som ostal až dodnes. No s manželkou sme sa často hádali, pretože sme mali obaja tvrdý egoizmus a nechceli sme sa ho vzdať. Často krát sme sa rozchádzali, potom mierili až do mojej vojenčiny, pri ktorej som videl možnosť začať žiť mátnotratne. Každý večer som sa vracal opitý, začal som užívať ľahké drogy, behal som hore-dolu. No musím sa priznať, že aj v tomto štádiu som stále hľadal pravdu a zmysel života. Lebo, keď som všetko toto skúšal, prázdno v duši ostávalo. Hľadal som v tomto svete spravodlivosť. V politike, v priateľstvách, v športe. Z každej strany sklamania. Dostal som sa do takého štádia na vojne, že som žil úplne len pre hriech.

- Kde si slúžil?

Na rôznych miestach Kréty. Nakoniec v Chanii. Tam sme sa aj rozišli s manželkou. Požiadal som ju o to ja, aby som slobodne robil to, čo som robil. Až dokiaľ som neskončil vojnu, mali sme iba priateľský vzťah. Rozprávali sme sa cez telefón, vyšli sme si niekedy na kávu. Ona bola z toho veľmi smutná. Všetko toto jej spôsobovalo veľký zármutok, ťarchu a práve v tom období začala hľadať Boha. Navštívila rôzne spoločenstvá, kostoly, no nič ju neuspokojilo. Neskôr sa ocitla na zhromaždení Slobodnej apoštolskej cirkvi Letnic v rodinnom dome, ktoré tam práve začalo.

- O akom roku je reč?

O roku 1993. Na tomto zhromaždení (vtedy bolo veľmi malé – asi 10 ľudí) moja manželka videla veci, ktoré na ňu zapôsobili. Videla tam cudnosť, posvätenosť, čistotu, videla lásku, cítila prítomnosť Božiu. Potom sme sa stretli a začala mi rozprávať o tom, čo tam videla, no ja som neprejavil vôbec záujem. Mal som svoj život. Nočný život, priateľov, drogy, alkohol a hriech. Toto sa mi páčilo a bol som rozhodnutý to robiť. Vtedy sa moja žena pomodlila a požiadala od Pána dve veci, ktoré boli ťažké, ale nie nemožné. Poprosila, aby nás Boh znova spojil a aby nám Pán dal dieťa, pretože sme boli spolu 8 rokov, ale dieťa sme nemali.

- Aj napriek tomu, že ste chceli?

Áno, chceli sme, samozrejme. Pochopiteľne moja manželka. A tak Boh dopustil, aby som ochorel a ona ma navštívila u mňa doma. A práve v tento deň ostala tehotná. Bolo to čisto od Boha. Prešiel krátky čas a zavolať mi, že je tehotná. Ja som mal pocit, že sa mi zrútil celý môj svet. Moje sny. Mám na mysli sny hriechu. No teraz ďakujem Bohu, že mal pre mňa jeden plán a Jeho plán nebol to, aby som šiel do hriechu a potom do pekla, ale aby som spoznal pravdu a večný život.

- Vôbec si sa nezaradoval?

Nie, vôbec, ale poviem ti pravdu, nezmenil som ani život. Bola u mňa znova moja žena, ale ja som bol tvrdý, hnusný k nej, až som jej dokázal povedať, že prišla za mnou len kvôli dieťaťu. Potom nastal problém aj v tehotenstve a lekár nám povedal, že žena môže prísť o dieťa. Vrátili sme sa domov, Marina plakala a ja bez záujmu som vyšiel ešte s jedným kamarátom na balkón fajčiť hašiš. Ona sa išla pomodliť a Boh sa jej prihovril v jej srdci. Prišla za mnou a povedala mi: „Taso, Boh mi povedal, že nepotratím dieťa, ale ho porodím.“ Aj keď som bol trochu pod opíatmi, zo spôsobu, akým mi to povedala a kvôli tomu, že som ju poznal, som chápal, že sa jej niečo prihodilo.

- Ona bola vtedy už znovuzrodená?

Ešte nie, ale začínala spoznávať Pána. Jeden deň mi ponúkla, aby sme pozvali jedného brata k nám, ktorý nám porozpráva o Pánovi. Prijal som to a povedal: „Pozvi ho.“ Poviem ti pravdu, že v tom období som aj ja už bol unavený zo života, ktorý som žil a z ľudí, medzi ktorými som bol. Keď som kupoval drogy, okrádali ma a klamali. Všetko to kľamstvo a faloš ma v mojom vnútri kazilo. Nemohol som to už ďalej znášať. Prišiel k nám tento človek, porozprával nám svedectvo, ako spoznal Pána, a keď odchádzal, nechal nám nejaké kazety a Evanjelium. Popočúval som kazetu s piesňami, chválami, ale vôbec sa mi nepáčila. Potom som si pustil kazetu so svedectvom jedného brata, predtým narkomana, a zatriaslo to so mnou poriadne. Cítil som, že sa vo mne začína prebúdzat' niečo, čo bolo roky skryté.

- Takže?

Takže v hĺbke som bol i ja jedna zblúdiť ovečka, ale prirodzenosť ovečky bola zahalená tvrdosťou, neľudskosťou, hriechom. Keď som počúval tieto slová, tá vec sa začala vo mne pomaly – pomaly prebúdzat'. Potom o deň neskôr sme si pustili kazetu s kázňou jedného starého brata. Vtedy som počul prvýkrát v živote kázeň z Božieho Slova a ostal som ohromený. Pochopil som, že ja som celý život túžil počuť slová Božie, a keď som ich počul kázané s takou jednoduchosťou a milosťou Ducha Svätého, ostal som prekvapený. Po niekoľkých dňoch ma pozvala manželka do cirkvi. Povedala mi, že tam, kam pôjdeme, nie sú obrazy ani sviečky, ale obyčajné lavice, v ktorých budeme sedieť a počúvať Slovo Božie.

- Nebolo zhromaždenie už v byte?

Nie, odišli už z domu, kde sa stretávali a prenajímali si miestnosť v centre Iraklia. Boli sme tam a všetci bratia, ktorí sa so mnou rozprávali, na mňa veľmi zapôsobili. Boli veľmi úctiví a sladkí. Na ďalšom zhromaždení sa dávala krstiť moja manželka, ktorá sa rozhodla úplne nasledovať Pána a o týždeň neskôr som sa rozhodol aj ja.

- Ako si sa rozhodol pokrstiť?

Rozhodol som sa, že chcem chodiť do tejto cirkvi. Neprežil som niečo vynimočné, ale bolo tam veľmi pekne. Ľudia tam boli dobrí, nevidel som tam nič treštuhodné, no koniec koncov, keby som neskôr niečo tajné objavil, odišiel by som. Spočiatku sme si rozumeli ešte s jedným kresťanským párom a často sme boli spolu. Oni mali, ale vo zvyku (dobrý zvyk) stále, keď sme boli spolu, pomodliť sa pol hodiny. Niekedy aj hodinu. Ja som súhlasil s ťažkým srdcom, pretože som sa hanbil povedať im, že ma to unavuje, a že nechcem. A tak sa stalo jeden večer, keď sme boli u nás doma. Kľakli sme si a ja som sa v sebe modlil a povedal Bohu: „Bože môj, čo teraz robím? Títo ľudia ťa poznajú, sú tvoje deti, moja žena to isté, ale ja koho oklamávam, seba či teba?“ Poviem ti, že som vo svojom srdci mal

pochybnosť, či ma má Boh rád a či mi chce odpustiť, pretože som vo svojom živote mal veľmi veľa hriechov. Keď som vtedy povedal tieto slová, pocítil som v žalúdku niečo horúce. Začal som hlbšie dýchať, či neustane to, čo som v sebe cítil, keď zrazu prišla ohromná, nevysloviteľná sila na moje telo, ako keby ma zasiahlo 1000 voltov a počul som vo vnútri hlas: „Ja som láska. Milujem aj teba, odpúšťam aj tebe, povolávam aj teba, aby si kráčal so mnou.“ Postupne sa sila začala stišovať a keď sa úplne stíšila, začal som plakať. So vzlykaním. Vyššie som spomenul prázdnotu, ktorú som cítil a ktorá sa nedala ničím zaplniť. Tamter večer som pochopil, že to, čo som 22 rokov hľadal bolo toto. Kristus. On naplnil to moje prázdno a odvtedy som chcel žiť iba pre Neho. Bol to deň, keď sa zmenil môj život.

- Tvoje znovuzrodenie?

Áno, moje znovuzrodenie vo veľkej moci. Odvtedy som začal vyznávať všade meno Pánovo. V práci ma poznali od dieťaťa a mojou zmenou boli prekvapení. Naše dieťa rástlo v cirkvi, užívali sme si Božie Slovo, modlitby a našich bratov. Čo mám povedať. Bolo to úplné šťastie. Vtedy sme začali žiadať dar Ducha Svätého. Manželka hneď za 6 mesiacov prvá prežila krst Duchom Svätým. Nemohol som tomu uveriť, že ma predbehla, pretože som sa cítil byť horlivejším a posvätenejším. Pokračovali sme v tomto zápase a ja som prosil ešte vrúcnejšie, aby ma Pán pokrstil Duchom Svätým.

- Závidel si?

Závidel som veľmi. Chcel som to tak ako nič iné. Týždeň pred tým, než som to prijal, som sa začal vzdávať, plakať a hovoriť, že ma Boh uzavrel od Svätého Ducha, a že mi ho nedá. Jeden večer v sobotu sa mi Pán prihovril v zhromaždení spoza kazateľnice jednou kázňou. Zo 40. žalmu: „**Túžobne som očakával na Hospodina, a nakonil sa ku mne a počul moje volanie o pomoc.**“ Skutočne ma to povzbudilo tak, ako len Pán vie povzbudiť a začal som znova zápasit'. Po niekoľkých dňoch, keď som sa išiel modliť, som cítil, ako mi prichádzajú do mojej mysle a ducha nejaké cudzie slová. Povedal som si: „Bože môj, ty vieš, že nie som pokrytec. Nechám to zo seba vyjsť, a keď to nie je od teba, odpusť mi. No ak to je od teba, daj mi silu.“ V tej istej chvíli na mňa zostúpila veľká sila ako pri znovuzrození, naplnila moje telo, začal som rozprávať v neznámych jazykoch, prežívať Božie kráľovstvo a moja radosť bola neopísateľná. Pán mi ho daroval.

- Koľko máš nakoniec detí?

Teraz otvárame novú tému. Máme Chrisanti, ktorá sa narodila v roku 1992, ale Pán sa nám prihovril a zaslúbil, že nám dá ešte jedno dieťa. Čas však prechádzal. Prešlo 12 rokov a jeden večer, keď sme boli v jednom zhromaždení, dal Pán manželke zvest' skrze prorocko: „Prišiel čas naplnenia.“ Musím povedať, že za tých 12 rokov sme robili nespočítateľne veľakrát tehotenský test, no všetky boli negatívne. Test v tomto týždni vyšiel pozitívne. Pán nám povedal, aby sme mu dali meno Ján, čo znamená „dar Boží“. A tak sme samozrejme aj urobili. Teraz už Ján chodí do druhého ročníka ZŠ. Mojej dcére Pán daroval požehnaného brata za druhá a majú už aj jedno dieťa.

- Už si aj dedo?

Samozrejme, som už aj dedo. Mám už vnuka Apostoliho, ktorý má 11 mesiacov. Môj zať s dcérou slúžia teraz ako diakoni v cirkvi v Irakliu. A čo mám viac povedať? Chválím meno Pánovo. Nečakal som všetko toto, keď som začal nasledovať Pána v roku 1993, nevedel by som si predstaviť, že ma Boh tak veľmi požehná. Určite že sme prežili aj súženia a ťažkosti, ale tie sa nedajú zrovnať s radosťou, ktorú prežívame s Kristom. A nad to všetko, s týmto objatím a tou sladkou prítomnosťou, ktorú cítime stále, keď kľáčime pred Ním, ja ostávam prekvapený. Moja myseľ a srdce nemôžu obsiahnuť veľkosť Pánovu. Veľmi mu ďakujem, pretože toto, čo si užívame, je veľkolepé a toto, čo budeme prežívať večne, na čo čakáme, je ešte veľkolepejšie.

PARTNERSKÁ LÁSKA

Hovor jej slová lásky...

Ja zo všetkého najviac dávam prednosť tvojej láske a nič pre mňa nie je také sužujúce a nepríjemné, ako keby som sa mal niekedy dostať do rozchodu (nepriateľstva) s tebou. A ak by som potreboval aj všetko stratiť,... a ocitol sa v najhorších nebezpečenstvách a čokoľvek utrpel, všetko by bolo pre mňa znesiteľné a prijateľné, ak sa ty budeš mať dobre. Aj deti budú pre mňa potom vyhladané, keď budeš mať ty o nás záľubu...

Možno ti niekto povie: Ešte nikdy som nemiňala z tvojich peňazí, mám ešte z tých, ktoré mi dali moji rodičia. Vtedy jej povedz: Čo hovoríš, láska moja? Ešte máš zo svojich? Aké slovo môže byť horšie od tohto? Telo svoje už viac nemáš a máš svoje peniaze? Už nie sme dve telá po sobáší, ale stali sme sa jedným. Nemáme už dva majetky, ale jeden... Všetko je tvoje a ja som tvoj, dievča moje.

Toto mi radí Pavol, hovoriac, že muž nemá v moci svoje vlastné telo, ale jeho žena. A keď ja nemám v moci svoje telo, ale ty, o čo viac patria tebe peniaze... Nikdy jej nehovor násilne, ale zdvorilo, s úctou a s veľkou láskou. Cti ju a nebude potrebovať, aby ju ctili iní...

Dávaj jej prednosť pred všetkými a kvôli všetkému, kvôli jej kráse, rozumnosti, chváloreč jej. Rob verejný to, že sa ti páči jej spoločnosť a to, že dávaš prednosť ostať doma, aby si bol s ňou, ako sa prechádzať po meste. Dávaj jej prednosť pred všetkými priateľmi aj pred deťmi, ktoré ti darovala, a práve tie miluj tiež kvôli nej.

AKO VYDRŽAŤ DO KONCA

„... snažte sa, aby ste mu boli nájdieni nepoškvrnení a bezvadní v pokoji.“ (2. Petrov 3:14)

Pri niekoľkých príležitostiach Božie Slovo kresťana nabáda, aby sa chránil (napr. 1. list Jána 5.18,21), a zároveň zdôrazňuje, že Boh „osobne“ predpokladá, že za týmto účelom poskytne človeku všetku nevyhnutnú silu, napr.: „... ktorí ste mocou Božou strázeni vierou cieľom spasenia, ktoré je hotové, aby bolo zjavené v poslednom čase.“ (1. Petra 1.5) Na základe tohto citujeme z Písma len niekoľko spôsobov, ktorými kresťan môže vytrvať až do konca.

- vierou

Apoštol Peter vo svojom liste píše: „... ktorí ste mocou Božou strázeni vierou...“ Prvý a možno i najdôležitejší bod, ktorý Božie slovo zdôrazňuje, je viera, keďže „... bez viery nie je možné ľubiť sa Bohu. Lebo ten, kto prichádza k Bohu, musí veriť, že je, a že tým, ktorí ho snažne hľadajú, je odplatenom.“ (Židom 11.6)

- čakáním na príchod Ježiša Krista

Neustále očakávanie zjavenia a príchodu Krista (pozri Títovi 2.13, 2. list Petra 3.12,14, Júdu 21. verš) je dôležitým faktorom v snahe kresťana, aby vydržal. V tejto súvislosti čítame: „... očakávajúc milosrdenstvo nášho Pána Ježiša Krista, ktorý vás aj upevní a zachová až do konca, bezúhonných...“ (1. Korint'anom 1.7-8 a Júdu verš 21)

- svätosťou

V celom Svätom Písme je kresťan nabádaný, aby bol svätý, a toto je vlastne dané ako podmienka pre život s Bohom. Napríklad sa dočítame: „... stihajte pokoj so všetkými a posvätenie, bez ktorého nikto neuvidí Pána“ (Židom 12:14) a „... a on sám, Boh pokoja, nech vás ráci celých posvätiť a váš duch nech je zachovaný celý a neporušený i duša i telo bezúhonne, keď príde náš Pán Ježiš Kristus.“ (1. Tesaloničanom 5.23)

- zotrvaním v Božej láske

V liste Júdu sa dočítame (verš 21): „... zachovajte sa v láske Božej...“ Láska k Bohu a od Boha prechádza cestou trpezlivosti tak, ako náš Pán Ježiš Kristus prvý učil, a bol sám poslušný voči vóli a slovám Boha Otca: „Ak budete ostríhať moje prikázania, zostanete v mojej láske, tak ako som ja ostríhal prikázania svojho Otca a zostávam v jeho láske.“ (Ján 15.10 a 14.23)

- trpezlivosťou, zatiaľ čo trpíme súženie

V Písme vidíme, že trpezlivosť je pre úsilie kresťana vydržať až do konca nevyhnutná, a to vo všetkých fázach duchovnej cesty. To jest na „začiatku“

Kresťanstvo a veda

Existuje absolútna pravda ?

„Hľadte, aby vás niekto nezajal v lúpež filozofiiu a prázdny zvodom učiac podľa podania ľudí, podľa živlov sveta a nie podľa Krista.“ (Kološanom 2.8)

V posledných rokoch prechádza ľudskou spoločnosťou vlna zaobrania sa všetkými formami moci. Prezentuje sa to rôznymi menami, napríklad postmodernizmom, synkretizmom, postmodernitou, univerzalizmom, kultúrnym globalizmom, holistickou teóriou, novým vekom, novým poriadkom, atď.

„Postmoderna“ je charakterizovaná ako „tá, ktorá neustále nasleduje súčasné trendy, bezzásadové a nemenné mienky, extrémny relativizmus v hodnotách, vedeckú metódu a odmieta objektivnosť“. Výsledkom je, že sme postupne vedení k odmietaniu každej absolútnej pravdy. Absolútna a objektivná pravda dali prednosť pred viacnásobnými pravdami tej istej reality.

Zástancovia „postmodernizmu“ tvrdia, že medzi dobrom a zlom, medzi pravdou a lžou neexistuje žiadny objektivný rozdiel. Všetko toto sú prejavy reality (absolútneho monizmu) a líšia sa v závislosti od úrovne vývoja každého človeka a ľudí v každom období. Nepotrebné neustále odôvodňovanie alebo konfrontáciu.

Čo sa týka náboženstva, keďže neexistuje žiadna absolútna pravda a všetko je relatívne, nemal by medzi rôznymi náboženstvami, filozofiami alebo presvedčeniami existovať rozdiel. Všetky majú primeranú váhu a považujú sa za prípustné a platné, aj keď medzi sebou vzájomne nesúhlasia. Všetci veriaci by mali byť oslobodení od bariér svojich náboženstiev a mali by sa dostať ku komunikácii s prívržencami iných náboženstiev. Toto je známe ako náboženský synkretizmus, termín uvedený Plutarcom o zjednotení Kréťanov, ktorí sa zjednotili bez ohľadu na svoje rozdiely, keď čelili nebezpečenstvu.

Takže hlavne dnes v podstate existujú dva pohľady, čo sa týka tejto veci. Jeden pohľad je, že neexistuje žiadna absolútna pravda. Od začiatku musíme povedať, že táto myšlienka je sama o sebe absurdná a sama seba ruší. Dobrá otázka pre prívržencov tohto názoru je: „Ste si tým absolútne istí?“ Je úplne nezmyselné vytvárať taký výrok, ak je to absolútny výrok, ktorý odmieta absolútnosť. V konečnom dôsledku hovorí, že skutočnosť, že absolútna pravda neexistuje, je jediná absolútna pravda. Ďalší pohľad zastáva názor, že existuje absolútna pravda a že existujú absolútne kritériá na definíciu toho, čo pravda je a čo nie je. Takže, či sú správy pravdivé alebo nepravdivé, sa dá určiť tak, že ich porovnáme s týmito absolútnymi kritériami.

Dokážeme si predstaviť chaos, ktorý by vznikol, keby neexistovali žiadne absolútne reality? Vezmime si ako príklad gravitačný zákon. Ak by neexistovala absolútna realita, mohli by sme vykročiť a ocitnúť sa v priestore, a keby sme nabudúce chceli vykročiť, neboli by sme schopní sa vôbec pohnúť. Čo by sa stalo, keby čísla už viac nemali absolútnu hodnotu? Napríklad keby sa 2+2 už viac nerovňalo štyrom. Keby neexistovali absolútne pravdy, svet by bol v stave chaosu. Neexistovali by zákony vedy, zákony fyziky, všetko by bolo bezvýznamné, a neexistovali by kritériá pre správnosť a nesprávnosť. Našťastie

(„Spomínajte si na predošlé dni, v ktorých súc osvietení, trpeli ste mnohí boj utrpení“ (Židom 10.32)), v „priebehu“, („Lebo vám je trpezlivosti treba, aby ste si, keď vykonáte vôľu Božiu, odniesli zasľúbenie“ (Židom 10.36)) a na „konci“ („ale ten, kto zotrva do konca, bude spasený“ (Matúš 10.22 a Zjavenie 2.10c)). Táto veľká pravda je takisto zhrnutá slovami Ježiša: „Svojou trpezlivosťou si dobyte svoje duše.“ (Lukáš 21.19)

- neustálym rozhodnutím

Neustále rozhodnutie zostať vo vôli Boha je prvkom, ktorý sa objavuje v osobnosti Krista (napr. „pevne obrátil svoju tvár, že pôjde do Jeruzalema“ (Lukáš 9.51)). Písmo nabáda kresťanov, aby boli stáli v mysli (1. Korint'anom 15.58, Kološanom 1.23 a 2.7, 1. list Petra 5.9), zatiaľ čo nie sú „... ľuďmi, ktorí by sa utľahovali do zahynutia, ale ľudia viery dobyt' dušu.“ (Židom 10.39)

- vytrvalosťou

Okrem trpezlivosti a očakávania na Krista je

absolútna pravda existuje a touto pravdou je Božie Slovo. „Mnou kraľujú králi, kniežatá ustanovujú to, čo je spravodlivé. Mnou vládnu vládári a páni, všetci sudcovia zeme. Ja milujem tých, ktorí ma milujú, a tí, ktorí ma skoro a usilovne hľadajú, nachádzajú ma.“ (Príslovia 8.15-17) „Posväť ich v svojej pravde! Tvoje slovo je pravda.“ (Ján 17.17) Absolútna pravda skutočne existuje: „... maj pozor na seba i na učenie, zotrávaj v tom. Lebo keď to budeš robiť, zachrániš aj seba aj tých, ktorí ňa počúvajú.“ (1. Timoteovi 4.16)

Ako vidíme, moderný človek trpí relativitou vo všetkých jej formách, čo sa takisto vyzučuje ako vyššia cnosť. Napriek tomu, že popieranie absolútnej pravdy je samo osebe absurdné, sa teória, že „všetko je relatívne“, stala sloganom generácie, v ktorej žijeme. Vstúpili sme do takzvanej postmodernej spoločnosti, ktorá verí, že všetky hodnoty, presvedčenia, životný štýl a pravda sú rovnaké. Výsledkom je, že tí, ktorí veria v absolútne kritériá správneho a nesprávneho a v existenciu absolútnej pravdy, sa stávajú objektom výsmechu a zatratenia. Je ale rozumné prijať, že absolútna pravda neexistuje? Po prvé, ako sme už videli, existuje problém opozície voči tvrdeniu, že absolútna pravda neexistuje.

Tí, ktorí veria, že neexistujú absolútne platné pravdy, sami veria v absolútnosť. Sú si absolútne istí, že nič nie je absolútne. Takáto filozofia si protirečí a oklamáva samu seba.

Druhý problém je, že človek má obmedzené vedomosti. Ako ľudské bytosti s obmedzenými mysľami nemôžeme úplne vytvárať negatívne výroky. Keď niekto tvrdí, že „neexistuje absolútna pravda, alebo Boh neexistuje“, vlastne hovorí, že disponujú všetkými vedomosťami, čo tak v skutočnosti nie je.

Tretí problém je, že relativnosť vedie ku chaotickému a deštruktívnemu životnému štýlu. Len na chvíľku premýšľajte, čo by sa stalo, keby neexistovala absolútna pravda a všetci by si vytvorili svoje vlastné pravidlá ako žiť a robiť to, čo by si mysleli, že je správne. Mohli by ste sa rozhodnúť, že zabiť je takisto správne ako nezabiť, kráduť takisto správne ako nekraďuť. Vláda by nebola schopná ukladať spoločnosti žiadne pravidlá. Toto by viedlo k úplnému chaosu. Svet bez absolútnych právd by bol ten najstrašnejší, aký by sme si vôbec dokázali predstaviť.

Otázka, ktorú je potrebné zodpovedať je, prečo tí, ktorí tvrdia, že ani absolútna pravda ani Boh neexistujú, sú takí netolerantní voči tým, ktorí v absolútnu pravdu veria, prečo sú ľudia takí ochotní prijať systém, ktorý je absurdný a hrozí, že zničí štruktúru spoločnosti? Týmto jednoduchým dôvodom je, že ľudia nechcú byť zodpovední za svoje činy.

Ak by neexistovala absolútna pravda, neexistovali by absolútne kritériá pre správnosť a nesprávnosť. Najdôležitejšie je, že toto sa vzťahuje nielen na riadenie vesmíru, ale týka sa aj človeka, a bolo to zahájené najvyššou Osobou, voči ktorej máme zodpovednosť.

Našťastie existuje Stvoriteľ, neodhalil len svoju pravdu, ale aj svoju lásku, a samotného seba skrze svoje Sväté Písmo. Ak chceme spoznať absolútnu pravdu, potrebujeme mať osobný vzťah s tým, ktorý prehlasuje, že je absolútnou pravdou: „A Ježiš mu povedal: Ja som cesta i pravda i život; nikto nepride k Otcovi, len skrze mňa.“ (Ján 14.6)

Pozvime Ho, nech nás osvieti, kým je ešte čas.

vytrvalosť takisto predpokladom, aby Božou mocou mohol kresťan vydržať až do konca: „... aby vás postavil svätých, bezvadných a bezúhonných pred ním, akže trváte založení na viere...“ (Kološanom 1.22-23) Apoštol Pavol vyzýva Timotea: „... ale ty zostávaj v tom, čomu si sa naučil...“ (2. Timoteovi 3.14)

- každodenným bojom

Apoštol Pavol píše, že ktokoľvek skutočne túži po prítomnosti Krista, zápasí až do konca dobrý boj viery (2. Timoteovi 4.8c), ktorý on sám úspešne ukončil (2. Timoteovi 4.7), zatiaľ čo vyzval svoje duchovné dieťa, Timotea, aby bojoval, aby si udržal večný život, do ktorého ho privola Boh. (1. Timoteovi 6.12)

- tým, že sa tešíme spásu už v tomto živote

V snahe kresťana zotrvať je dôležitým nástrojom schopnosť tešiť sa skrze vieru výsledku svojho snaženia, čím je jeho spása, a týmto spôsobom sa posilniť: „... plesáte radosťou nevysloviteľnou a oslávenou.“ (1. Petra 1.8-9)

Dvaja budú na jednej posteli, jeden bude vzatý, druhý zanechaný

V týchto dňoch si celé ľudstvo uvedomuje, ako veľmi sa všetko okolo nás začína meniť, žiaľ pre nás k horšiemu. Uvedomujeme si to všetci, porovnávajúc to s tým, čo sme prežili v minulosti. Vidíme, cítíme, že láska chladne a medziľudské vzťahy sa kazia čoraz viac. Materiálne, fyzicky a vedecky sme postúpili, ale duchovne a morálne sme hlboko klesli. Priority nášho života sú viac materiálne ako duchovné. Na jednej strane možno chceme Boha, no na druhej strane chceme veci tohto sveta. Najhoršie z toho je to, že chceme zisk. Začali sme byť ziskuchtiví. V Prísloviach sa píše: „Zisk odníma dušu svojho Pána.”

Ak človek stráca zo svojej duše Ježiša Krista, prestáva byť dobrým človekom a dokáže robiť veci horšie ako zvieratá. Ani jedno zvieratá nedokáže zísť kvôli moci, sláve a zisku tak ďaleko ako človek. /Holokaust, násilné dobýjanie Ameriky...atď./ **Človek bez Boha to dokázal. „Ale to vedz, že v posledných dňoch nastanú nebezpečné časy. Lebo to budú ľudia, ktorí budú milovať seba, milovať peniaze, chlúbiví, pyšní, rúhaví, rodičom neposlúchni, nevdáční, bohaprázdní, bez lásky, nezmierniví, pomluvační, nezdržanliví, divokí, nemilujúci dobrého, zradní, náhli, nadutí, viacej milujúci rozkoše ako milujúci Boha, ktorí majú túžnosť pobožnosti, ktorí však jej moc zapreli. A tých sa stráň.”** (2. Timoteovi 3.1-5)

Žijeme v časoch, v ktorých sa žije bez Boha. Väčšie percento obyvateľstva je registrovaných ako kresťania, ale biblické nasledovanie Krista sa vytráca a prichádzajú dni, keď bude aj prenasledované. „**Ale aj všetkých, ktorí chcú pobožne žiť v Kristu Ježišovi, budú prenasledovať.**” (2. Timoteovi 3.12)

Tieto časy sú pre veriacych úzkou cestou, ktorá vyúsťuje do večného života. Pre neúprimných, ktorí to tak nechcú vidieť, je to široká cesta plná blaha, ktorá ale vyúsťuje do najväčšieho súženia v histórii ľudstva a vzápätí i do večného zatratenia. Stále je to v našej ruke, čo si v našom živote vyvolíme. Apoštol Pavol hovorí, že pre neho je ziskom to, ak zomrie a odíde ku Kristovi. „**Lebo mne je žiť Kristus a zomrieť zisk.**” (Filipanom 1.21), naopak o zisku tohto sveta píše: „**Ale to, čo mi bolo ziskom, položil som pre Krista za stratu. Ale pravda aj pokladám všetko za stratu pre vrchovanosť známosti Krista Ježiša, svojho Pána, pre ktorého som to všetko stratil a pokladám to za smeti, aby som získal Krista.**” (Filipanom 3.7-8)

Ježiš Kristus nám vo svojom

Evanjeliu hovorí, aby sme si nezhromažďovali poklady na zemi, ale v nebi: „**Nezhromažďujte si pokladov na zemi, kde moľ a hrdza kazí, a kde sa zlodeji prekopávajú a kradnú; ale si zhromažďujte poklady v nebi, kde ani moľ ani hrdza nekazí, a kde sa zlodeji neprekopávajú ani nekradnú; lebo kde je váš poklad, tam bude i vaše srdce.**” (Matúš 6.19-21)

Zisk ozaj kradne dušu svojho pána. Dobrým príkladom k tomu nám môže byť jeden chudobný človek, ktorého zobral jeho bohatý priateľ do svojho veľkého prístavu plného luxusných lodí a povedal: „**Toto všetko je moje.**” Chudobný veriaci pozerajúc na to bohatstvo a slávu nevedel odvetiť nič, až po chvíľke povedal, ukazujúc rukou na nebo, zapadajúce slnko a vychádzajúce hviezdy: „**Vidíš všetko toto? To je moje, zdedil som to, lebo som Božie dieťa.**”

Pastor Filadelfijského zboru sa rozhodol celým svojím srdcom nasledovať Kristovo Evanjelium a Pán mu na to povedal: „**Preto, že si ostrihal slovo mojej trpezlivosti, i ja budem teba ostríhať a vytrhnem ťa z hodiny pokušenia, ktorá príde na celý svet skúsiť tých, ktorí bývajú na zemi. Hľa, prídem rýchle. Drž to, čo máš, aby nikto nevezal tvojej koruny! Toho, kto víťazí, uciním stĺpom v chráme svojho Boha, a von nevyjde viacej nikdy, a napíšem na neho meno mesta svojho Boha, toho nového Jeruzalema, ktorý zostupuje z neba od môjho Boha, i svoje nové meno.**” (Zjavenie 3.10-12)

Nečuduj sa, že Ježiš príde pre svoju svätú Cirkev a možno už čoskoro. Časy a doby sa zmeniť nedajú, ani pozastaviť, môžeme ale zmeniť seba, a tak sa zachrániť: „**Na to maj starosť, v tom buď, aby tvoj pokrok bol zrejmý vo všetkom. Maj pozor na seba i na učenie, zotrúvaj v tom. Lebo keď to budeš robiť, zachrániš aj seba aj tých, ktorí ťa počúvajú.**” (1. Timoteovi 4.15-16)

Skúsme sa rozhodnúť správne už dnes, tak ako sa rozhodol apoštol Pavol: „**Ale oboje ma tiahne: mám žiadosť zomrieť a byť s Kristom, lebo to by bolo o mnoho lepšie, ale zostať ešte v tele je potrebné pre vás.**” (Filipanom 1.21-24), lebo v deň, keď príde Pán Ježiš pre svoju svätú Cirkev, na to už nebude čas.

„**Hovorím vám, že tej noci budú dvaja na jednej posteli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný. Dve budú spolu mlieť; jedna bude vzatá a druhá zanechaná. Dvaja budú na poli; jeden bude vzatý a druhý zanechaný. A oni mu odpovedali a riekli: Kde, Pane? A on im povedal: Kde bude telo, tam sa zhromaždia aj orly.**”

(Lukáš 17.34-37)

Neuveriteľné, ale pravdivé! Boh je láska

Je to depresívny fenomén v ľudskej histórii všeobecne, ale takisto v biblickej. Vodca nejakého kráľovstva chce dobyť územia alebo získať bohatstvo nejakého iného kráľovstva. Výsledok? Vojna!

Z histórie, ale aj z biblického rozprávania získavame zaujímavé informácie. Keď sa kráľ z nejakého mocného kráľovstva obrátil proti nejakému inému relatívne vojensky slabému kráľovstvu, kráľ slabšieho sa často pokúšal uzavrieť mier s dobyvateľom, aby sa vyhol jasnej porážke a obrovskej katastrofe. „Slabý” kráľ zvyčajne súhlasil, že zaplatí „daň podriadenosti” „mocnému” kráľovi, aby si udržal svoju moc a relatívnu formu slobody vo svojom kráľovstve. Inokedy slabý kráľ jednorázovo dopredu zaplatil čiastku, ktorá bola zvyčajne veľmi vysoká a zaťažila obyvateľov aj kráľovské bohatstvo v prospech útočníka alebo iných mocných ľudí, ktorí dokázali pomôcť. Existuje veľa príkladov (1. Kráľov 15.19; 2. Kráľov 12.18 a 16.18 atď.).

Úplne to chápeme. Keď sa vám niekto stavia na odpor, a je oveľa silnejší než vy, pokiaľ neexistuje niekto, kto by do konfliktu vstúpil a pomohol, potom... ani nad tým nepremýšľate! Buď padnete do boja a hrdinsky zomriete, alebo do neho dáte všetko, čo máte, aby ste zachránili život svoj a vašich milovaných. Čo by ste robili na mieste „slabého” kráľa? Podriadili by ste sa alebo zomreli? Nie, ja nechcem testovať vaše hrdinstvo. Len by som jednoducho chcel, aby ste si uvedomili, že v takejto situácii by ste buď zaplatili, alebo zomreli... Chápajúc to sa teraz môžeme postaviť čelom k neveriteľnej pravde! Boh, o ktorom my, znovuzrodení kresťania, často tvrdíme, že Ho poznáme, je doslova jedinečný ako bytosť v prírode. Ani svätý, ani teológ, vedec, ani múdry človek si nikdy nedokázal ani

predstaviť, čo pre niekoho znamená existovať mimo priestor a čas, a zároveň existovať v celom priestore a čase! Hovorím o tom, koho aj keď sa človek alebo anjel pokúša definovať, jednoznačne neuspje! Je Stvoriteľom všetkého!

Píšem o tom, ktorý má základ v nekonečnosti, pohľad ktorého preniká ÚPLNE šírku priestoru a času bez toho, aby od Neho unikli čo len na moment alebo na milimeter! Rozumiete o Kom píšem? Keď sa dotýka hôr, dymí sa z nich, a ich skaly sa lámu! Moru povedal: „Potiaľ budeš siahať”, a bola vytvorená hladina mora! Ak povie zemi: „Tu stoj”, zem ho počúvne, a slnko nedosiahne západ... Úplne jedinečná bytosť... Ten, ktorý bol, je a bude existovať na večné veky! Všemocný Pán!

V končekoch Jeho prstov a v Slove Jeho úst je absolútna sila. Teraz poď a pozri sa... Ja sám som bezbranný a malý pozemský človek, ktorý žije krátko a obmedzené, a ktorý sa vráti do zeme, z ktorej som bol stvorený, sila ktorého sa možno navždy stratí, ak mi niekto len na pár minút odoberie kyslík. Som bytosť, ktorá zaberá minimálne metre kubické priestoru, a čoskoro (?) zaberie len niekoľko kubických centimetrov hliny... Preto namiesto mne, bezbrannému človeku, ktorý žiada pokoj a zmierenie s absolútnym mocným Bohom, a ponúka Mu dary, poklady, a iný cenný majetok, On poslal dar mne, aby som našiel pokoj a zmieril sa ja s Ním!!! **Kto to urobil? Mocný! Komu? Slabému! Aký bol ten dar? Jeho vzácny Syn... pretože ŤA MILUJE.** Je to neveriteľné, ale pravdivé. Úplne prevratné!

Konečne je dokázané, že mocný nie je ten, kto dokáže svoj tlak prejavíť voči iným, ale ten, ktorý je mocný, ale sa pokoril, aby privolať a získal dušu svojou Láskou.

www.bozieslovo.sk

ADRESA CIRKVI

SLOBODNÁ APOŠTOLSKÁ CIRKEV LETNÍC
Giraltovce 087 01, SLOVENSKO
tel. 0914 251 742

Po-St-Pi 19.30 - 20.30 hod., Ne 10.30 - 12.00 hod.
www.bozieslovo.sk www.wordofgod.gr